

ספר

בית אהרן

על התורה ועל העבודה

רובי התורות בעבודה שכלב זו תפלה • אשר נאמרו ונשנו כלב"ת אש •
 לבא לפומא • פום ממלל רברבן • נאה דורש ונאה מקיים • מנעים
 ומירותיהן של ישראל • כבוד אדונינו מורינו ורבינו הרב המפורסם • חסידא
 סבא קדישא • קדוש ה' מכובר • אספקלריא המאירה • רבא דעמי' • מרבנא
 דאומתו' • פ"ה ע"ה נ"י • כבוד קדושת שמו מו"ר הר"ר ר' אהרן זצוקלה"ה
 מקארלין • ומלתא אלבושייהו יקירא • אנב אורחא מצורף בקדושה
 קצות דרכי נועם • ומעוטא דמעוטא מהדברים אשר שמענו ונדעם מפי בנו
 הרב הקדוש המפורסם • בוצינא דנהורא • חסידא ופרישא • אשר נשא לבו
 אותו כחכמה' ברא כרעא דאכוה' מרנא ורבנא כקש"ת מוה' אשר זצוקלה"ה
 ועשינו מעלות בקדש. אל פתח אולם הבי"ת אסיפת אמרי קודש מאבותיו הקדושים וצוקלה"ה.
 דברים העומדים ומעמידים את האדם ברומו של עולם מפורש יוצא בקדושה ובטהרה. מפי
 כהן עליון לאל • ראש תפארתנו • אשר זכה וזוכה בו' • כבוד קדושת שמו נודע למשגב •
 הר"ר ר' אהרן הגדול זצוקלה"ה מקארלין • גם דברים נפלאים ונשגבים מאת בנו • שה
 מפיך מרגליות • ודעה שפתיו כרוך מללוי ה"ה בן איש חי • רב פעלים • איש אלקים קדוש •
 תודה אמת בפרווי אדומ"ר הרב ר' אשר זצוקלה"ה מסטאלין אשרו עין דאתה כל אלה •
 הלא למשמע אוזן יתלהבו הלכבות בשלהבת יה' • משמוע דבור הניתן באש :

נרמם ברזום המשובח

מס רבנו צמח"ל זצ"ל ויה האוצולן נ"י

בבראדי

כשנת תרלה למ"ק

BEIS AHRON

BRODY

Druck von M. L. Harmelin. 1 8 7 8

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

לתיקן הברית אשר שהוא שמירת שבת וחפילין . ולומר
 שבחי ירושלים וגומ' שבפסד'ו בכוונה :
 בפורים אמר דא' שהיה מקוק שם האיה על השרביט .
 וזה שנאמר וחיגע בראש השרביט כדי שהיה
 השם כסדר האותיות :

הקרא את המגילה למפרע שהיה כבר ולא בזה"ו ח"ו
 לא יא :

(מבני הרה"ק זוקללה"ה דורש טוב לעמו . הייט רק
 מדת הטוב שבעמו) :

ה'נסתרות לה' אלקינו . וה' נגלות לנו ולבנינו :
 ה'שמים שמים לה' . וה' ארץ נתן לבני אדם :
 שדריך פרדם רמונים . שלחך הייט הנשמות שנשתלמו
 לזה העולם . ויש מהם בחי' פרדם . ויש מהם
 בחי' רמונים . כפרים לשון כופר"א . עם נרדים . והמש"י :
 עשה האלקים את האדם ישר והמה בקשו השבטות
 רבים . שעשו עיגול סביב הקו הישר והמש"י :

כימי השמים על הארץ . והליל כימי השמים והארץ .
 והענין שכל אדם יש לו ימים העליונים ונקראים ימי
 שמים . ודרך להגבישם כימי הארץ . שהיו בשלמות
 כימי השמים שלו :

בשם רש"ק זוקללה"ה . פינך הפונים להשי"ת . יחלו
 עשירי עם . עשירות לעם :
 רבי מכבד עשירים : בעשירות :

דברי מוסר והתעוררות מאדומ"ר זצלה"ה ער דבר
 עבודה שבבב ז' תפלה בשמחה . מעתק ברש"ט
 רב' ממש :

במאי דדבוק בר נש בהאי עלמא הכי בהוא עלמא .
 ויחא אזוי דער מענטש איז אין גופניות אזוי איז
 ער אין רוחניות . פין דעסט וועגן באיין לאוונען דארף
 מען ניט האבין קיין השבטות . מיא בידארף האבין
 התחזקות אין דער עבודה . סיח זאל זיהען קוריק פין
 אנדערע זאכן . המגיד היק מולאטשיב זוקללה"ה אמר
 דער יב"ר איז איין מאל גיקומען זאל איס בשעת דעם
 לאוונען האט ער איס גיהייסין קומען זום עסין . באיין
 לאוונען דארף מען קיין השבטות ניט האבין . הרב רב'ק
 רש"ק זוקללה"ה שאל פ"א לאיח מו"ר ז"ל ווען ביסטו
 גיקומען זום לאוונען האט ער איס גיענטפערט ער איז
 גיקומען אין דער קרעטשטע פון רנט דיקים . והשיב לו
 הרב רש"ק הנ"ל ביסט גירעכט אז מיא פארט פארט
 מען . אז מיא שטייט קוקט מען זיך ארום טאמער פעלט
 עפיס . ווארים אז מיא שטעלט זיך אין מיטין וועג בלייבט
 מען הינטער שטעליג . אזוי כ"ו מיא לאוונען טאר מען

ניט האבין קיין השבטות . אין מדות דארף מען יוא האבין
 איין השבטות . אזוי וויא דיה הייליקט מדות נעמיז זיך
 איינע פין דער אנדערער . דאגה בלב איש שימחה .
 ער זאל זיח איס לאוונען . איח מו"ר ז"ל אמר וילסט
 מיט מיר ריידן רייד מיט מיר אין לאוונען . עוד שימחה
 ער זאל דיה דאגה נידיריק מאכין זאל זיך ניט זאל
 שפרייטין אין אילע אברים חס ושלים . באחרת לישול
 ירקא ליעול בשרא וכוורי . אויף דעם אורט וואש מיא ברעכט
 דיה קאפ אויף נארישע השבטות בעסער זאל מען לאוונען
 אין לערנען פריש אין לעבדיק . דיה ערסטו תפלה דארף
 מען מתפלל זיין לפני השי"ת מיא זאל פאר געסין וואש
 מיא האט איין נארישקייט אויף זיך . דער האלטין איין
 מתשבה ריין איז נאר בשמחה . מתשבה אוחיות בשמחה :

דברי מוסר מאדומ"ר ז"ל עיר עבודה שבבב ז'
 תפלה באהבת חברים כרש"ט רב'ק ממש

אז נדברו יראי ה' איש אל רעה וגומר . זיי ויינען
 גיווארין אויף גירעט יראי ה' . סיח האט זיך אליין
 גירעט . דענמאלט ויקשב ה' נעמט ער אריין גאט
 אין הארצין . אז וישמע (ה') ויכתב ספר . אילע עשיות וואש
 איין יוד טוהט אויף דער וועלט ווערט אויבין דער פון
 איין ספר זכרון לפניו . כדאיחא צוהיק ספר למעלה
 מרישא דדוד . דוד איז השוכה ויראה . ויחא אזוי קומט
 מען דער זאל . מיט פירוש המלות . דאש זאל שפרייטאכך
 פון דעם ווארט אין אלע אברים . עבודה שלב . עם איז
 דאך נאר בלב פון דעסט וועגן איז דאס פארט איין עבודה .
 אז איין קבוץ האלטין זיך אין איינעם ווערט דער פון ניב
 שפחים דאש קוועליב פין דיה לעפזין . אז עם זאל ניט
 זיין קיין פירוד הלצבות אין מיינע קאמפאניעס וואלט
 איך זיי ערב גיווטוין שלא ישלט בהם שום אומה ולשון :
 (מבני הרב רב'ק זוקללה"ה אמר כי פירוד בין האברים
 היא סכנה חס ושלים כדאיחא צוהיק כל אילין חבריא
 דלח רחמין אילין לאילין אסחלקו מעלמא עד לח מפא
 ומנייא . וביותר היא סכנה חס ושלים להרב מהצירים .
 ואמר בשם אביו אדומ"ר ז"ל כי הגסירה והבנין שנעשה
 בעשי"ת הכל הוא מאהבת חברים . וכדאיחא במדרש משל
 למלך שבנה פלטין ע"ג ספיטת מקושרות טו') :

דברי התחזקות מאדומ"ר ז"ר בעניני תשובה מעתק
 ממש כרש"ט הקדוש :

תשובה זאל מתקן זיין בעולמות עליונים איז ניט אונטער
 ערך . אונטער השוכה איז זאל מתקן זיין זיך
 אליין אלהבא . תעניתיס וסגופים ניטן מיר ניט טאר
 מיט

מיט ג' האזיס . איין גיזינטער מענטש . און איין גראבע
 עבירה חיו . און אין דיא קליינע טעג . גיבין מיר יוא
 איין מאהל רשות טא חאפין איין מאל איין תענית .
 און דאס אז מען זאל טרינקען ווארעמס פאר טאג .
 און דאס ניט מיר האלטין דער פון נאר כדי ער זאל
 ניט אריין פאלין אין עזבות ומיש חיו . עזבות חלילה
 צריינגט טא אלץ . איך וויל אזוי פיל ניט זאגין . הרופא
 לשבורי לב ומחשב לעזבות . מיט איין שטיקל פרושקייט
 קאן מען אלץ אריבער גיין כי זה מעשה בע"ד מען זאל
 זיך צירעכניגן וואס מיר האט גיטאן עד עכשיו וסאברים
 שמתקנים ואדרבה זה מניעת הטוב . איין מאל איך טאג
 אודער איין מאל אין דער וואך אודער איין מאל אין
 חודש זאל מען זיך צירעכניגן דעס אמת פון דער זאך .
 ווארום מיר זאל ווארטין ביז מען וועט פאריכטיגן איז
 ניט היינטיקע כחא און מוחא . אין מיינסטין וואס מיר
 טראכט דעריינען בלאנקעט עס זיך :

תשובה אין אנטער ערך טייטשין . מיר סור מרע על די
 ועשה טוב . משכו איז טייטש אוועק ליהען און
 טא ליהען . אז מיר ליהט ארויף אויף זיך קדושה ווערט
 מען ממילא אוועק גיטיגן פון שלעכטן . מיר טייטשין
 והגדחים בארץ מנרים . מיר קאן נדה ווערין פון דער
 קדושה חיו אז מען איז זיך מיט מיט תענית וסנופים .
 ממ"ז . גייט מען ניט אויפן גלייכן וועג איז דאך תענית
 וסנופים אויך ניט גלייך . אלא מיר גייט אויף דעם
 אמתין וועג איז דאך עסין און שלאפין אויך גוט . מען
 גיהער זיך אויס שלאפין און אויס רוהען כדי עס זאל
 דאס הארץ זיין אין גאנצין . ווארום תשובה איז דער
 עיקר מרטה . און דאס הארץ איז דיא כלי פון מרטה .
 אזוי האבין מיר מקבל גוועזין פון אנטירע עלטערין פון
 גרויסע נדיקים :

בשם הרדי"ק רשיק וצוקלדה"ה . אז סיא קומט טום
 עסין און מיר איז זיך מקרר פון תאזת אכילה
 ווערט דאס גירעכניג גלגול שלג :

התעוררות מאדומ"ר וצוקלדה"ה ע"ד התפדה
 בהתקשרות לצדיקי' באמונה מעתק כדשוט הק' ממש

דער מקור איז אמונה בצדיקים ובפרט אין דעם צדיק
 וואס מיר פארט טא אויס . אין דעם חיות וואס
 ער טוט אריין און דעם לאוונען אין דעם לערנען . אין
 יו"ט אין ר"ח . אודער ער האט שוין גיטמען אודער ער
 דארף טא נעמין . דברים העומדים ברומו של עולם .
 דער פשט איז דברים העומדים ומעמידים את האדם
 ברומו של עולם . ואשר משרתיו בולם עומדים ברומ

עולם . אז מיר שטעלט זיך פאר איין משרת באיי גאט
 ב"ה איז שוין עומדים ברומ עולם . לאמיר קלערין אז
 מען האט ניט קיין חיות וואס איז דען . דינט גאט כשור
 לעול וכחמור למשא . קדש לי כל בטר . הייליק טא מיר
 דיא מחשבה . דאס הייליקייט פון דיא רעושה . און פון
 דיא בתים . און פון דיא קשרים . און פון דיא
 פרשיות . דאס נעמען אלץ אויף זיך איין יוד . איין יוד
 דארף דיינקען גאט ב"ה אלג שעה און אילע רגע פאר
 בריאות . פאר גופניות ווייסט דאך איטליכער אז מיר
 דארף מכיר בטובה זיין . און פאר רוחניות דארף מען
 פשיטא מכיר בטובה זיין . דער עיקר איז דער דבור .
 עס איז פאראן איין העכירע זאך . מחשבה . פון דעם
 דבור קומט אין דער מחשבה . מיר תרני רני פלט
 חסובצני . זאלסט אונט אפ היטן פון איין לרה . פון
 דעסט וועגין וועלין מיר דיר זינגען דאס גיזאנג פון
 אנטרינג : והיה כי תבא מיט שמחה קאן מען קומען .
 וואס איז דיא שמחה אז מיר איז זוכה טא זאגין פאר
 השי"ת הייליקע ווערטער בהתקשרות לנדיקים . ולקחת
 מראשית . ראשית איז חכמה . כל פרי אלע מערינג פון
 עשיות ודבורים . אשר תבוא מארץך פון דיין ארציות .
 היום הזה אנכי מצוך לעשות . דא זאלסט מאכין דעם
 טאג איין מחשבה . אגאנצין טאג זאל מען זיך צירעכניגן
 פון וואנען סיא נעמען זיך . פילט ער עפעס מיט איר
 זאל האלט ער דער באיי זאל קער ער זיך אן דער מיט .
 פון אום גיין במחשבה אליין אן עשיה האלטין מיר גאר
 ניט דער פון . דאס איז ניט לאנשים כערכיט נאר
 האריוואנע . ואמר שכלל הדברים שדברט כבר אמורים
 ומפורשים בקדושה בשו"ת הרדב"ז ח"ג סי' תע"ב .
 ובספר החיטך פ' בא צפסוק וענש לא תשברו בו .
 ואיך פירושא זיל גמור :

לשון תשובת הרדב"ז שם . גרסינן צפרק אין עומדין .
 אין עומדין להתפלל לא מתוך שמך ולא מתוך קלות
 ראש ולא מתוך שחה ולא מתוך מריבה ולא מתוך
 כעס . ומו גרסינן ר' חגינא ביומא דריחא לא הוה מגלי .
 פ"י ביום שהיה טעם . אז גרסינן כל שאין דעמו מיושבת
 עליו אל יתפלל . אז גרסינן שמואל לא היה מתפלל
 בביתא דאית ביה שיכרא . מפני הריח שהיה טורדו
 ומונעו מלהתכונן . למדת מכל הגי שלא יתפלל אדם
 לא במקום שטורד מחשבתו ולא בזמן שמבטל את כוונתו .
 לכן היחיד אז הרבים שיש להם איבה אז כעס אז שגאה
 אז מריבה עס הגבור אין תפלת רעיה . ואסור להם
 להתפלל עס שמחשבתו טרודה ואין יכול לבין בתפלתו .
 וכ"ש אס מכעיסין אואו על פניו תמיד . וכ"ש אס הגעם
 הוא

בבדו וחפילין בראשו מוצטח לו שלא יחטא. לפי שאלו
 מלות תמידיות ונפעל בהם תמיד. לכן אחת ראה גם
 ראה מה תלאכתך ועסקך כי אחריהם תמשך ואחיה לא
 תמשכם. ואל יבטיחך ירך לומר אחרי היות לבי שלם
 ותמים באמונת אלקים מה הפסד יש כי תעטע לפעמים
 בתענוגי אנשים לשבת בשוקים וברחובות להתלוץ עם
 הללים ולדבר נחות וכיוצא באלו הדברים שאין מביאין
 עליהן חטאות ואשמות הלא גם לי לבב כמוהם קטני
 עבה ממתיניהם ומדוע ימשכני הם אחריהם. אל בני
 השמר מפניהם פן תילכד ברשעים. רבים שמו מתוך כך
 כום תרעלחם ואחיה את נפשך תליל. ואחר דעתך זה אל
 יקשה עליך מעתה רבוי המלות בענין זכירת ניסי מרבים
 שהוא עמוד גדול בתורתו. כי ברבות עסקיט בהם
 תפפעל אל הדבר כמו שאמרנו. עכ"ל הקדוש :

והיה מצוה אדומי"ר ז"ל לאנשי לרשום הדברים האלו
 המועתקים מחשבות הרד"ו ומספר החינוך הג"ל
 לחקקם על לוח לבם. ואמר כי המה כללים גדולים וכל
 עניני חסידות :

בשם הרב הק' רשיק וצוקלה"ה פועתק ברשוני הק'.
 אום שבת זאל מען אומטיג זיין בתמיה. תיא
 גיהער זיך זייער שעמען פאר שבת. אזוי וויא שבת איז
 גרויס זאל איך ניט הארכין. בתמיה. דיא פעולה איז
 דער פון אז מען שעמט זיך אויף דער וועלט פאר שבת.
 אז תיא קומט אויף זייער וועלט איז פאראן אזוי איין
 מענטש וואש ער איז מקיים כל התורה ומצות. נאר
 ער האט ניט גיהאט דעם תענוג און דעם ברען. קומט
 ער אהין הייסט מען אים אריין איין ג"ע נאר ער האט
 ניט גיפילט דעם תענוג אויף דער וועלט. פילט ער
 דארט אויך ניט דעם תענוג פון ג"ע. ווער עס איז
 איין נאר איז ער מתרעם. וואס איז דער לייארים פון
 ג"ע. גיט מען אים אווארף. דאס איז אים ערגער פון
 כל המיני יסורים כו'. ביז ער מוז אן קומען טא אריין
 זדיק פון דער וועלט ער זאל אים איין טובה טאן.
 דיא פעולה פון דעם ווער סע שעמט זיך אויף דער
 וועלט פאר שבת. שבת מעין עוה"ב. קומט ער אום
 שכל ער זאל דארט זיך אויך שעמען. וואס טייטש ג"ע
 איז דאך אזוי גרויס און איך הער דאס ניט. העלפט אים
 גאט ער זאל דארט דער הארכין :

עוד בשם רשיק ז"ל וקללה"ה. דק על דק. דוא ווילסט
 דינטן דעם אויבערשטין דין זיך. השי"ת נקרא דק
 על דק. על מי שהוא דק תנסות החומרות :
עוד בשם רשיק דער גרעסטער ינה"ר איז אז מיה פאר
געסט אז תיא איז איין בן מלך :

עוד

הוא עם מנהיגי הקהל. ואי לאו דמסתפינא האי אמינא
 דעב ליה להחפיל ביחיד מלהחפיל בתורה בני"א שאין
 דעתו טוחה מהם. עוד יש טעם דאין ראוי לאדם להחפיל
 אלא במקום שלבו חפץ. כי היכי דאמריין אין אדם לומר
 תורה אלא במקום שלבו חפץ. וטעמו של דבר כי בהביע
 האדם אל מי שדעתו טוחה בו נפשו מתעוררת אל הכונה
 השלימה. ודעתו מתרחבת ולבו שמת ונחה עליו אז
 רוח ה' כענין שאמרנו בנבואה. עוד אמרו בספרי החכמה
 כי בהיות האדם מתכוין אל רבו וטובו אליו לבו תחשך
 נפש בנפש ויחול עליו מהשפע אשר עליו ויהיה לו נפש
 יחירה וזה נקרא אללם סוד העיבור בחיי שניהם. וזהו
 שנאמר והיו עיניך רואות את מוריד. וזהו והתיצבו שם
 עמד ואכלתי מן הרוח וכו'. וכן התהלל רבינו הקדוש
 שאם היה ראה את פני הרב היה מביע למדרגה עליונה
 וכ"ש אם הרב מתכוין וקרא זה אל זה להשפיע וזה לקבל.
 ומ"ה אמר ר' יוסי לא מן הכל אדם זוכה ללמוד תורה.
 ומכאן החירו שילך אדם למקום אחר ללמוד תורה אע"פ
 שאביו אומר לו שלא ילך ועובר מצות אביו. שלא מן הכל
 אדם זוכה ללמוד תורה וזה הטעם עמנו בחפלה כי
 בהבט האדם אל אהביו או לקרוביו או לרבו או למי
 שדעתו טוחה מתעורר נפשו אל הכונה העליונה ונחוסף
 עליו רוח ממרום. וזה דבר שהשכל מורה עליו וכו'.

עכ"ל הקדוש :

דל ספר החינוך שם. ועתה בני בינה ושמעה ואח
 והטה אוניך ושמע אלמדך להועיל בתורה ובמצות.
 דע כי האדם נפעל כפי פעולותיו ולבו וכל מחשבותיו
 תמיד אחר מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם רע.
 ואפי' רשע גמור בלבבו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום.
 אם יערה רוחו וישים השתדלותו ועסקו בהתמדה בתורה
 ובמצות ואפילו שלא לש"ש. מיד יטה אל הטוב. ומתוך
 שלא לשמה בא לשמה. ובכח מעשיו יסיר הינה"ר כי
 אחרי הפעולות נמשכות הלבבות. ואפילו אם יהיה אדם
 זדיק גמור ולבבו ישר ותמים חפץ בתורה ובמצות. אם
 יעסוק תמיד בדברים של דופי כאילו תאמר דרך משל
 שהכריחו המלך ומינהו באומנות רעה. באמת אם כל
 עסקו כל היום באותו אומנות. ישב לומן מן הומנים
 מזדקת לבו להיות רשע גמור. כי ידוע הדבר ואמת
 שכל האדם נפעל כפי פעולותיו כמו שאמרנו וע"כ אמרו
 חז"ל רנה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם
 תורה ומצות כדי להחפיק בהם כל מחשבותיו ולהיות
 בהם כל עסקינו להטיב לנו באחרינו. כי מתוך הפעולות
 הטובות אנו נפעלים להיות טובים וזוכים לחיי עד.
 ורמזו ז"ל ע"ז באמרם כל מי שיש לו מזווה בפתחו ויניח